

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918010474
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5918010474.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému V. D., pre zločin zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.06.2019 v Ružomberku, takto

r o z h o d o l :

Súd podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku
Obžalovaného

V. D., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom J., okres
Y., t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Banská Bystrica -
Kráľová,

o s l o b o d z u j e s p o d o b ŷ a l o b y ,

ktorou mu bolo kladené za vinu, že dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase od XX.XX h do XX.XX h v Y., v čakárni železničnej stanice Y., fyzicky napadol Q. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, Y., tak, že ho viac krát kopol nohou do hlavy, do tvárovej a vlasatej časti a oblasti hornej časti tela, následkom čoho Q. S. utrpel zranenia - opakovanú tupú traumu hlavy s krvácaním pod tvrdú blanu mozgovú, čiastočné natrhnutie väzivového spojenia hlavy a krčnej chrbtice (väzov), zlomeninu nosa a okuliarový krvný výron na očiach, následkom ktorých Q. S. na mieste jeho napadnutia zomrel, kde dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX h bol nájdený hliadkou Oddelenia ŽP PZ B. na podlahe čakárne,

t e d a , ž e

v úmysle ublížiť na zdraví inému z nedbanlivosti spôsobil smrť,

č í m m a l s p á c h a ť

zločin zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona,

pretože nebolo dokázané,
že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodenú U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. - O. V., I. XXXX/XX, odkazuje s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na V. D. podala Okresná prokuratúra Ružomberok dňa 29.10.2018 obžalobu pre podozrenie zo spáchania zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona, ako aj pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Okresný súd Ružomberok uznesením č.k. 1T/89/2018-560 zo dňa 13.11.2018 trestné stíhanie pre zločin zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona zastavil, a to podľa § 241 ods. 1 písm. c) v spojení s § 215 ods. 1 Trestného poriadku. Súčasne uznesením z toho istého dňa č.k. 1T/89/2018-563 konanie o trestnom čine zabitia podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku vylúčil zo spoločného konania na samostatné konanie.

Rozsudkom sp. zn. 1T/97/2018 zo dňa 13.02.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť toho istého dňa, bol V. D. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, trest uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia pre prečin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, bol zrušený.

Proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania podala Okresná prokuratúra sťažnosť, na základe ktorej Krajský súd v Žiline, uznesením sp. zn. 1To/109/2018-577 zo dňa 15.01.2019 zrušil uznesenie prvostupňového súdu a uložil súdu vo veci opätovne konať a rozhodnúť.

Obžalovaný V. D. pred súdom vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že už v minulosti ho svedkyňa Z. obvinila z niečoho, čoho sa nedopustil a v dôsledku ktorého krivého obvinenia bol spod obžaloby aj oslobodený. Neskôr ho obvinila z inej trestnej činnosti, ktorej sa nemohol dopustiť, nakoľko v tom čase bol vo výkone trestu odňatia slobody. K samotnému skutku, ktorý mu bol kladený obžalobou za vinu, uviedol, že v čase, keď mali nájsť nebohého, tam určite nebol. S veľkou pravdepodobnosťou išlo o nedeľu ráno, kedy on však zvykne spať, ale v kritický deň sa na mieste čine nemohol nachádzať. Nevylúčil, že v minulosti mal s poškodeným konflikt, ale išlo o konflikt slovný a mohlo to byť niekedy v letných mesiacoch v roku 2015.

Svedok V. D. pred súdom uviedol, že na okolnosti incidentu si nepamätá, odvolal sa na svoju výpoveď z prípravného konania.

Z prečítanej výpovede svedka D. z prípravného konania zo dňa XX.XX.XXXX o.i. vyplynulo, že svedok sa v tomto konaní bližšie ku skutku nevyjadril, odvolal sa na svoju výpoveď, ktorú urobil pred súdom v súvislosti s trestným stíhaním proti v tom čase obžalovanému V. S.. K vzťahu obžalovaného D. a svedkyne Z. uviedol, že v tom čase spolu spávali, Z. je podľa neho postihnutá na hlavu. Vypovedal, že videl ako toho bezdomovca bil D., ale to sa malo stať niekedy večer. On, keď odchádzal zo železničnej stanice, tak ten chlap ešte žil.

Svedok V. S. pred súdom uviedol, že on sa o smrti poškodeného dozvedel až ráno, keď mu to povedala predavačka. V čase incidentu on sa na mieste činu nenachádzal. Na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že on so smrťou nebohého nemá nič. Z jeho smrti bol pôvodne obžalovaný on, následne bol spod obžaloby oslobodený, nakoľko všetko si to na neho vymyslela Z., ktorú podľa jeho názoru na to naviedol D.. V. jeho výpovede však poškodeného mal biť ešte ďalší chlap asi menom X.. Podľa jeho názoru on bol krivo obvinený zo strany Z., ktorá patrí na psychiatriu, lebo je sprostá, narobila mu problémy, lebo nepovedala pravdu.

Svedkyňa X. Z. pred súdom uviedla, že na stanicu prišla čakať svojho otca, ktorý jej mal doniesť jedlo, nakoľko ona je bezdomovkyňa, navyše bola jej zima, tak sa chcela zohriať. Podľa svedkyne obžalovaný sa chcel napiť vína, ale ten nebohý mu ho nechcel dať, tak ho zvalil na zem, kde ho začal biť a asi dvakrát ho kopol do hlavy. Obžalovaný je agresívny, v tom čase s ním žila a bijával aj ju. Incident sa mal stať niekedy okolo piatej podvečer, nakoľko jej otec jej pravidelne v tom čase nosieval jedlo. Podľa

svedkyne na mieste sa mal nachádzať obžalovaný a ešte nebohý a takisto aj V. S.. Osobu menom V. B. nepozná, poprela, že by povedala menovanému, že na to, aby obvinila inú osobu, ju mal naviesť D., ona svoju výpoveď zmenila z toho dôvodu, že sa D. bála, nakoľko ju bil. Incident sa mohol stať v stredu.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka V. B. bolo zistené, že on sa o smrti bezdomovca na železničnej stanici dozvedel z rozprávania, kde o tom, že tohto muža mal zbiť V. S., sa dozvedel od X. Z., ktorá mu osobne povedala, že ona má D. rada a že on ju naviedol na to, ako má vypovedať. On však na mieste incidentu nebol a o celom incidente sa dozvedel len sprostredkované. Podľa svedka X. Z. je jednoduchšia osoba, stalo sa mu, že ona mu hovorila raz tak a raz onak o tej istej veci, takže sa nevie s hodnovernosťou vyjadriť, či verí alebo nie. Potvrdil, že v minulosti videl ako obžalovaný Z. bil.

Z prečítanej výpovede svedka X. X. bolo zistené, že sa nachádzal v čakárni, keď sa tam hádali nejakí bezdomovci, ale či sa tam niekto pobil, tak to nevidel, nakoľko on išiel von. Vypovedal, že už len videl ležať na zemi postihnutého, ale čo mu bolo, nezisťoval, z miesta činu odišiel, lebo už tam prišiel jeden výpravca.

Svedkyňa Ing. D. uviedla, že osobu menom Q. S., ktorého v ten deň našli zomretého na stanici v čakárni, tak ho stretla ešte v čase, keď o 5.30 hod. nastupovala do práce, pričom ho minula vo vchode do železničnej stanice. Neskôr, keď tam už boli policajti, ju na jej prekvapenie volali, že našli v čakárni niekoho zomretého a bol to práve Q. S..

Svedkyňa B. v prípravnom konaní sa bližšie k veci vyjadriť nevedela.

Matka nebohého U. W. v prípravnom konaní uviedla, že o smrti syna bola vyrozumená len políciou. Podľa jej vyjadrenia syn nebol konfliktný typ, nebil sa, syn však bol alkoholik a z alkoholu mával epileptické záchvaty, na ktoré sa aj liečil, ale potom liečbu zanedbával. V minulosti podrobil aj dvom operáciám mozgu.

Z prečítaného znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný za účelom vyšetrenia duševného stavu a psychologického vyšetrenia svedkyne Z., vyplynulo, že svedkyňa v čase vyšetrovaného skutku, teda dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase od XX,XX hod. do XX,XX hod. a v čase svedeckých výpovedí, ani v súčasnosti netrpí vážnou duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Svedkyňa je závislá od alkoholu a jedná sa u nej o ťažkú dlhoročnú kombinovanú telesnú aj psychickú závislosť od alkoholu a v súčasnej dobe sa nachádza v tzv. terminálnom (konečnom) štádiu alkoholizmu. V čase spáchania trestného činu riadne vnímala časové súvislosti a osobu, ktorá mala útočiť na poškodeného. Závislosť od alkoholu vplyv na konanie Z. vo vzťahu k jej svedeckej výpovede, aj k tomu, ako vypovedala, nemá vplyv. Pri pokračovaní v asociálnom spôsobe života a pitia alkoholu je pravdepodobná prognóza ďalšieho vývoja svedkyne Z. vysoko nepriaznivá.

Podľa psychologického vyšetrenia osobnosť menovanej je simplexne štrukturovaná s disharmonickým vývinom, nediferencovaná, infantilná, aj napriek veku nezrelá, detinská a asociálna. Celková aktuálne úroveň jej intelektových schopností dosahuje oblasť ľahkej duševnej zaostalosti, konkrétne pásmo tzv. ľahkej debility. Kvalita myšlienkového procesu sa pohybuje na úrovni dolnej mentálnej subnormy, v rámci intelektu je myslenie najlepšie rozvinuté. Sociálny úsudok kvalitatívne dosahuje úroveň hraničného stavu, dolnej úrovne mentálnej subnormy s ľahkou debilitou. Je naivná, povrchná, nedisciplinovaná ku sebe, emočne nestabilná s asociálnymi črtami a postojmi v živote. Jej vôľové schopnosti sú slabé, stanoví si ciele, ktoré neplní a nedodržiava, nevydrží. Oblasť základných sociálnych, mravných, právnych a etických noriem je slabšie osvojená, pozná ich, dosahujú pásmo ľahkej debility. Nemá ich dostatočne pevne internalizované v osobnosti, stáva sa, že ich porušuje, prekračuje, neriadi sa s nimi v živote. Inokedy sa ich snaží dodržiavať. Je však schopná diferencovať, čo je dobré a čo je už zlé, vie rozlíšiť, kedy už porušuje zákon svojim správaním a konaním.

V rámci osobnostného priemeru má svedkyňa Z. pomerne dobré rozvinuté pamäťové funkcie, ktoré sa pohybuje na úrovni mentálnej subnormy, hlavne mechanickú pamäť a taktiež si dobre pamätá situácie, ktoré sa týkajú osobnosti. Je schopná vnímať, následne vštiepiť si, zapamätať a uchovávať v pamäti a následne vybaviť si, reprodukovat' prežitú udalosť. Je schopná sa orientovať aj časovo, avšak vzhľadom k dlhšiemu časovému intervalu môžu sa objaviť nepresnosti v časových faktoroch v súvislosti s prežitými inkriminovanými udalosťami. Časové súvislosti vo všeobecnosti jej môžu robiť problém, čo vyplýva z jej štýlu a spôsobu života, je bezdomovkyňa, prostredie a osoby sa v jej živote menia, vo svojej životnej

histórii sa orientuje ťažšie. Podľa znalcov svedkyňa Z. je schopná správne vnímať, popísať prežité udalosti v súlade s tým, ako sa odohrali, v zhode s reálnym dejom, situácii rozumie. Taktiež si dobre pamätá situácie, ktoré sa týkajú jej osobnosti, a to v súvislosti, keď sa môže cítiť ohrozená, prípadne aj ukrivdená, teda tam, kde je silnejšie motivovaná a taktiež tam, kde jej silnejší afektívny doprovod. V inkriminovanej situácii sa jednalo o vedomé správanie a konanie s cieľom chrániť obvineného. Vedela, že nehovorí pravdu. Jej správanie bolo ovplyvnené primárne strachom, bála sa bývalého partnera a jednak môžeme hovoriť o doznievajúcej citovej väzbe. Tieto skutočnosti ju viedli ku klamlivej výpovedi. Po odoznení strachu, nakoľko obvinený bol uväznený a vyhasnutí jej citov, sa rozhodla, že bude vypovedať tak, ako si inkriminované udalosti pamätá. Je schopná podať hodnovernú pred orgánmi činnými v trestnom konaní.

V rámci dokazovania súd prečítal ostatné listinné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, oboznámil najmä spisový materiál ČVS:R.-XXX/VYS-RK-XXXX, ktorý sa týkal konania, ktoré bolo vedené pre ten istý skutok proti v tom čase obžalovanému V. S., a na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, dospel k záveru, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok, ktorý bol V. D. kladený za vinu, spáchal práve V. D..

V rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. XT/XX/XXXX-XX súd poukázal na závery znaleckého posudku znalcov z odboru súdneho lekárstva. Znalci v znaleckom posudku konštatovali, že v danom prípade nebola predpísaným spôsobom vykonaná ohliadka tela na mieste nálezu - na Železničnej stanici v Y., ktorú vykonal MUDr. X. O.. V čase ohliadky musel byť rozvinutý opuch tváre a okuliarový krvný výron na očiach poškodeného, ktorý jednoznačne evokoval diagnostickú možnosť násilného, resp. neprirodzeného vzniku poranenie u poškodeného. Od uvedeného momentu došlo následne obhliadajúcim lekárom k nesprávnej medicínskej interpretácii o možnosti smrti a k hromadeniu následných omylov a zdržaní v správnom vyšetrení príčin vzniku poranení a ich vzťahov ku smrti Q. S.. Súd konštatoval, že v spise sa nikde nenachádza zmienka o pravdepodobnom čase úmrtia poškodeného Q. S..

Obžalovaný V. D. v priebehu celého trestného konania voči jeho osobe spáchanie trestného činu popieral, uviedol, že zo strany Z. ide o jedno z ďalších nezmyselných obvinení voči jeho osobe, ktorých sa dopustila už v minulosti. V jednom prípade bol spod obžaloby oslobodený, v druhom prípade sa zistilo, že v čase, keď sa mal podľa tvrdenia Z. dopustiť trestného činu, sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, a teda, že tento skutok nemohol spáchať. Aj v konaní XT/XX/XXXX Z. pôvodne označovala za páchatela trestnej činnosti inú osobu.

Podľa obžaloby Okresnej prokuratúry Ružomberok mal nebohý Q. S. utrpieť zranenia, ktorým na mieste jeho napadnutia zomrel, pričom v čase o XX,XX hod. bol nájdený hliadkou oddelenia ŽP PZ B. na podlahe čakárne. W. podľa obžaloby sa mal odohrať dňa XX.XX.XXXX v čase od XX,XX do XX,XX hod. v Y..

Tak svedkyňa Z., ako aj svedok V. D. zhodne tvrdili, že incidentu medzi obžalovaným a nebohým malo dôjsť vo večerných hodinách v predchádzajúceho dňa. Hoci svedkyňa Z. tvrdila, že na mieste činu sa mal nachádzať aj V. S., táto skutočnosť bola vyvrátená svedeckými výpoveďami a v konečnom dôsledku aj oslobodzujúcim rozsudkom tunajšieho súdu vo veci XT/XX/XXXX. Nemožno však obísť skutočnosť, že V. S. v procesnom postavení svedka vypovedal, že podľa jeho vedomostí mal nebohého biť aj nejaký ďalší chlap asi menom X.. Z výpovede svedka X. X. vyplynulo, že on bol na mieste činu v raňajších hodinách, kde sa mali hádať nejakí bezdomovci a hoci sa k priebehu tohto incidentu bližšie nevyjadril, na miesto činu mal prísť nejaký výpravca.

Ďalšou skutočnosťou, ktorá spochybňuje obžalobu, je výpoveď svedka V. B., o ktorom svedkyňa Z. tvrdila, že ho nepozná, na druhej strane vo svojej výpovedi v prípravnom konaní potvrdila, že sa s ním rozprávala, ale najmä je to výpoveď svedkyne H.. U. D., ktorá uviedla, že nebohého Q. S. stretla o XX,XX hod. ráno, keď nastupovala do práce a v tom čase ho míňala vo vchode do železničnej stanice.

Pokiaľ má teda súd vychádzať zo záverov znaleckého posudku znalcov z odboru súdneho lekárstva, z výpovedí svedkov, nie je možné ustáliť čas smrti nebohého S.. Najmä rozpory týkajúce sa času

spáchania skutku viedli súd k záveru, že nie je možné bez akýchkoľvek rozumných a objektívnych pochybností ustáliť, či to bol práve obžalovaný, ktorý mal poškodeného napadnúť a či v súvislosti s jeho útokom došlo k následnej smrti poškodeného. Hoci súd na tieto pochybnosti odkazoval už v pôvodnom rozhodnutí týkajúce sa v tom čase obžalovaného S., resp. v uznesení o zastavení trestného stíhania bez toho, aby v naznačenom smere boli tieto pochybnosti súdu odstránené, bola opätovne podaná obžaloba, avšak teraz na V. D.. Ak by aj súd pripustil (výpoveď Z., výpoveď D.), že to bol obžalovaný, ktorý mal Q. S. napadnúť, takýto incident sa s najväčšou pravdepodobnosťou stal niekedy vo večerných hodinách. K tomu však pristupuje výpoveď S. o tom, že nebohého mala napadnúť aj tretia osoba, ale všetky tieto okolnosti spochybňuje výpoveď svedkyne - zamestnankyne ŽSR, ktorá mala nebohého ešte o XX,XX hod. stretnúť pri svojom príchode do zamestnania vo dverách do vestibulu čakárne. Svedok X., ktorý mal byť v tom čase prítomný, sa vyjadroval k raňajším hodinám, avšak bez bližšieho označenia aktérov celého incidentu.

V konečnom súhrne toto boli skutočnosti, pre ktoré súd vyslovil, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by to bol obžalovaný, ktorého konaním boli poškodenému spôsobené smrteľné následky, a preto ho súd spod obžaloby oslobodil.

B. na vyhlásený oslobodzujúci rozsudok súd poškodenú obligatórne s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.